

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 9Csp/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421200457
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Valent
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2021:6421200457.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Valentom v spore žalobcu: JUDr. Igor Gažík, so sídlom Bojnická cesta 7, 971 01 Prievidza, IČO: 22 610 634, v konaní zast.: JUDr. Stanislava Čagalová, advokátka so sídlom Hviezdoslavova 3, 971 01 Prievidza, proti žalovanému: G. H., X.. XX. XX. XXXX, V. L. E. Z. XXX, XXX XX E. Z., o zaplatenie 489,22 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 489,22 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 489,22 € odo dňa 14.04.2020 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca prostredníctvom splnomocneného advokáta podal na tunajší súd dňa 12.02.2021 žalobu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 489,22 € spolu s 5 % zákonným úrokom z omeškania odo dňa 14.04.2020 až do zaplatenia. Žalobu dôvodil tým, že so žalovaným ako klientom uzatvoril zmluvu o poskytovaní právnych služieb, v zmysle ktorej zmluvy predmetom bolo odplatné poskytovanie právnej služby v zmysle zákona o advokácii (Zák. č. 586/2003 Z. z.) pre žalovaného v konaní vedenom pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/50/2010. V žalobe žalobca uviedol, že po ukončení poskytovania právnych služieb žalobca vyúčtoval rozsah úkonov právnej služby, ktoré neboli žalovaným ako klientom uhradené, a preto sa domáha zaplatenia sumy 489,22 €, ktorá suma bola žalobcom fakturovaná faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.03.2020, splatnosť ktorej nastala 13.04.2020 a riadnym spôsobom pre žalovaného bola doručená.

2. O uplatňovanom nároku žalobcu rozhodol tunajší súd platobným rozkazom sp. zn. 9Csp/12/2021 - 28 dňa 09.03.2021.

3. Po doručení platobného rozkazu pre žalovaného, žalovaný v zákonom stanovenej lehote voči vydanému platobnému rozkazu podal odpor. V odpore uviedol, že žalobca ako advokát si nedôsledne vedie dokumentáciu voči klientom, predkladá súdu zavádzajúce a neúplné listinné dôkazy a tvrdil, že žalobca obdržal za poskytnuté právne služby riadnu odplatu. Napriek tomu uplatňuje ďalšie nároky, i keď došlo k ukončeniu zmluvy o právnom zastúpení a žalovaný na žalobcu podal sťažnosť na Slovenskú advokátsku komoru. Žalovaný tvrdil, že v rámci poskytnutej právnej služby žalobca nevykonával funkciu advokáta riadne, právne zastúpenie v rámci súdneho konania poskytoval nedbanlivostne a zaviniel prieťahy v rámci súdneho konania. Ďalej žalovaný poukázal na skutočnosť, že pred uzavretím zmluvy o poskytnutí právnej pomoci v súdnom spore poskytoval právnu pomoc žalobca i pre matku žalovaného,

a za poskytnuté právne služby bola riadne vyplatená odmena, a preto žalobca si nárok uplatňuje nedôvodne.

4. Odpor žalovaného súd riadnym spôsobom zaslal žalobcovi, ktorý podaním zo dňa 26.04.2021 uviedol, že v pôvodnom konaní vedenom pred tunajším súdom 9C/50/2010 žalobca najprv zastupoval matku žalovaného S. H.. Jej právne zastúpenie bolo ukončené v roku 2014, pričom sa jednalo o komplikovaný súdny spor, o ktorom viackrát rozhodoval prvostupňový a tiež odvolací súd. Žalobca uviedol, že žalovaný ako veľmi náročný klient vyžadoval podrobné vysvetlenia, dlhé konzultácie aj formou Skype, nakoľko sa nachádzal mimo územia Slovenskej republiky, a napriek tomu mu právne zastúpenie do dňa 02.01.2018, kedy toto zrušil žalovaný, bolo poskytované. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný nemá ani len vedomosť o uplatňovanom nároku žalobcu, pokiaľ sa detailne neoboznámil s faktúrou číslo XXXXXXXXXX zo dňa 30.03.2020 a vyúčtovaním k faktúre zo dňa 17.11.2018, z ktorých listín je zrejmé, že žalobca uplatňuje nárok za úkony právnej služby, ktoré vykonal až po zaplatení predchádzajúcich platieb, za predchádzajúce úkony právnej pomoci. Na vysvetlenie žalobca uviedol, že vždy uplatňoval nárok na odplatu až po realizácii jednotlivých úkonov právnej pomoci.

5. Po tom, čo súd vyjadrenie žalobcu zaslal spolu s uznesením (§ 167 ods. 4 CSP) zo dňa 27.04.2021 pre žalovaného, žalovaný podaním zo dňa 07.05.2021, ako i podaním zo dňa 27.05.2021 žiadal o sprístupnenie zoznamu všetkých úkonov právnej pomoci v rámci súdneho konania 9C/50/2010. Žalovaný namietal dôveryhodnosť a opodstatnenosť uplatňovaného nároku na úhradu z titulu odmeny za poskytnutie právnych služieb bez bližšieho zdôvodnenia a namietal tiež to, že faktúra žalobcu mu nebola doručená skôr, ako došlo k úspešnému ukončeniu súdneho sporu 9C/50/2010 žalobcom pre žalovaného ak tvrdí, že faktúra bola odoslaná už v roku 2018.

6. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného podaním zo dňa 01.07.2021 a zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia o tom, že žalovaný sa nevyjadruje k uplatňovanému nároku, už pri urgenciách k zaplateniu bol vyzvaný, aby si vyúčtovanie aspoň prečítal, čo sa však neudialo a žalovaný argumentoval tým, že právne zastúpenie žalobcovi zrušil. Žalobca opakovane zdôraznil, že uplatňovaný nárok sa týka úkonov právnej pomoci vykonaných v čase trvania právneho zastúpenia, čo je zrejmé z obdobia realizácie jednotlivých úkonov právnej pomoci. Žalobca predložil podrobný súpis poskytnutých jednotlivých úkonov právnej pomoci, za ktorú uplatňoval v konaní nárok ako i vzájomnú emailovú komunikáciu medzi žalobcom a žalovaným v čase od 21.07.2017 do dňa 01.08.2017.

7. Vo veci súd nariadil pojednávanie na deň 06.07.2021, na ktoré pojednávanie včas a riadne predvolal žalobcu, právneho zástupcu žalobcu ako i žalovaného. Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, podaním zo dňa 27.05.2021 s názvom „odvolanie proti rozsudku“, súdu oznámil, že i keď mal osobný záujem zúčastniť sa určeného pojednávania z dôvodu pandemickej situácie, ako i z dôvodu pobytu žalovaného mimo územia Slovenskej republiky a značných finančných nákladov v súvislosti s vykonaním cesty za účelom účasti na pojednávaní, sa pojednávania nezúčastní, svoju neúčast' ospravedlňuje a žiada, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

S využitím ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd vykonal pojednávanie v prítomnosti žalovaného.

8. V rámci dokazovania súd vypočul žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené stranami sporu a to: objednávkou zo dňa 22.04.2015 o poskytnutí právnej služby, udelením plnomocenstva žalovaným pre žalobcu na zastupovanie v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/50/2010 zo dňa 22.04.2015, zoznamom právnych úkonov poskytnutých v rámci právnej pomoci žalobcom pre žalovaného za obdobie od 27.07.2017 do 25.012.2017, vyúčtovaním cestovných náhrad od 27.07.2017 do 08.11.2017, fotokópiou technického osvedčenia motorového vozidla žalobcu, faktúrou vystavenou za právne služby žalobcu pre žalovaného č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.03.2020, emailovou komunikáciou medzi žalobcom a žalovaným v čase od 30.03.2020 do 09.02.2021 a zistil tento skutkový stav veci:

9. Žalobca ako advokát zapísaný v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory a žalovaný uzatvorili dňa 22.04.2015 zmluvu o poskytovaní právnych služieb, predmetom ktorej bolo odplatné poskytovanie právnych služieb v zmysle Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Podľa dojednania žalobca poskytoval zastupovanie v súdnom spore vedenom pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom pod

sp. zn. 9C/50/2010 o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a uloženie povinnosti strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu s tým, že odmena medzi žalobcom ako advokátom a žalovaným bola dohodnutá v zmysle Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. a to i za úkony, ktoré budú vykonané prostredníctvom telekomunikačných prostriedkov a internetu. Súčasne sa dohodli strany sporu i na úhrade nákladov v súvislosti s cestovným, ktoré boli vynaložené na cestu vykonanú motorovým vozidlom a iných nákladov podľa potreby s tým, že spôsob platby odmeny a nákladov bude realizovaný prevodom na účet žalobcu alebo v hotovosti.

Žalobca predložil za účelom preukázania svojich tvrdení listinný dôkaz, a to objednávku zo dňa 22.04.2015 (čl. spisu 5), na základe ktorej došlo ku konkrétnym zmluvným dojednaniám medzi stranami sporu a následnému udeleniu plnomocenstva žalovaným pre žalobcu na zastupovanie v súdnom konaní. Konkrétna odmena advokáta bola dojednaná v článku 2 bod 2 tak, že odmena za jeden úkon právnej pomoci podľa vyhlášky predstavuje 1/13 výpočtového základu v čase uzatvorenia zmluvy sumu 64,53 € bez DPH, 77,44 € s DPH. Náhrada za stratu času za každú aj začatú polhodinu v zmysle vyhlášky, predstavuje 1/60-tinu výpočtového základu v čase uzatvorenia zmluvy 16,78 € s DPH (13,98 € bez DPH) a režijný paušál predstavuje 1/100 výpočtového základu, t. j. 10,07 € s DPH (8,39 € bez DPH).

Žalobca ďalej predložil listinný dôkaz preukazujúci odvolanie plnej moci ku dňu 02.01.2018.

V žalobe, ako i vo svojej výpovedi na pojednávaní žalobca uviedol, že po ukončení zastupovania v súdnom konaní a ukončení poskytovania právnej pomoci pre žalovaného realizoval vyúčtovanie odmeny, a to za obdobie odo dňa 27.07.2017 do dňa 15.12.2017, keďže k ukončeniu zastupovania v dôsledku odvolanej plnej moci zo strany žalovaného došlo ku dňu 02.01.2018. Vyúčtovanie odmeny za poskytnutú právnu službu zaslal žalobca žalovanému emailovým podaním dňa 30.03.2020 a vystavil faktúru číslo XXXXXXXXX dňa 30.03.2020 s určenou lehotou splatnosti do 30.04.2020. Žalobca spolu so žalobou ako i s vyúčtovaním žalovanému zaslal prehľad a presnú špecifikáciu vyčíslenej odmeny v súvislosti s poskytnutím právnej služby v rámci zastupovania v súdnom konaní vedenom pred Okresným súdom v Žiari nad Hronom pod sp. zn. 9C/50/2010 s tým, že celková výška vyčíslenej odmeny za poskytnutú právnu pomoc predstavovala sumu 666,34 € a to v súvislosti s úkonmi právnej pomoci zo dňa 01.08.2017 a to porada s klientom vo výške 68,- € za úkon právnej pomoci plus režijný paušál 8,84 € a 20 % DPH, ďalší úkon právnej pomoci písomné vyjadrenie dňa 03.10.2017 vo veci 9C/50/2010 vedenej pred OS Žiar nad Hronom v identickej výške 68,- € plus 8,84 € režijný paušál plus 20 % DPH, ďalej za úkon právnej pomoci 06.10.2017 vo výške 68,- € plus režijný paušál 8,84 € plus 20 % DPH, ďalej za úkon právnej pomoci v súvislosti s účasťou na pojednávaní pred OS Žiar nad Hronom vo veci 9C/50/2010 zo dňa 17.10.2017 vo výške 68,- € plus 8,84 € plus 20 % DPH, za úkon právnej pomoci v súvislosti s obhliadkou na mieste samom vo veci 9C/50/2010 vedenej pred OS Žiar nad Hronom dňa 08.10.2017 vo výške 68,- € plus 8,84 € režijný paušál plus 20 % DPH.

Žalobca uplatnil tiež nárok na náhradu hotových výdavkov v súvislosti s vykonanou cestou zo sídla advokátskej kancelárie na súdne pojednávanie pred OS Žiar nad Hronom vo veci 9C/50/2010 dňa 17.10.2017 a za vykonanie cesty v súvislosti s obhliadkou na mieste samom zo dňa 08.10.2017 zo sídla advokátskej kancelárie žalobcu na miesto obhliadky. Žalobca uplatnil tiež náhradu straty času vo výške 8 1-hodín spolu vo výške 117,84 plus DPH ako i vecné náklady, ktoré mu vznikli na úhradu nákladov zvukového záznamu získaný z pojednávaní dňa 27.07.2017 a 17.10.2017 a 08.11.2017 vždy po 1,30 € spolu 3,90 € bez DPH. Celkovo žalobca uplatňoval v súvislosti s úhradou za služby právnej pomoci ako i úhradou hotových výdavkov sumu 666,34 € s DPH, pričom zohľadnil v rámci vyúčtovania poskytnutie zálohy za predchádzajúce služby právnej pomoci, ktoré realizoval pre žalobcu vo výške 177,12 €, a preto uplatňoval v konaní len nárok na zaplatenie sumy 489,22 €.

Žalovaný v samotnom odpore, ktorý podal voči vydanému platobnému rozkazu, ako i v následných písomných podaniach, nesúhlasil s uplatňovaným nárokom argumentujúc tým, že žalobca ako advokát si nevedol náležitým spôsobom evidenciu úhrad za poskytnuté právne služby s tým, že žalovanému nie je zrejmé na akom základe boli jednotlivé úkony za poskytnutie právnej služby žalobcom špecifikované, ďalej namietal, že vystavený daňový doklad (faktúra) na sumu 489,22 € je vystavená i na služby právnej pomoci, ktoré boli poskytované v minulosti žalobcom pre žalovaného, resp. jeho matku. Žalovaný požadoval predloženie úplnej evidencie právneho zastúpenia a úkonov v súvislosti s poskytovaním právnej pomoci žalobcom pre žalovaného, resp. jeho matku v rámci súdneho konania vedeného pred OS Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9C/50/2010.

Žalobca k tvrdeniam žalovaného uviedol toľko, že poskytoval na základe plnomocenstva udeleného v súdnom konaní právnu pomoc pre žalobcu a uplatňuje nárok za takúto poskytnutú právnu pomoc nie za obdobie odo dňa 20.04.2015 (deň podpísania zmluvy o právnej pomoci) do dňa 15.12.2017, ale len

za obdobie odo dňa 27.7.2017 do dňa 27.12.2017 keďže dňa 02.01.2018 žalovaný vypovedal udelené plnomocenstvo.

Žalobca uviedol, že v rámci poskytnutej právnej pomoci realizoval prvotné vyúčtovanie za služby právnej pomoci už dňa 09.03.2017 na sumu 659,48 €, ktorú žalovaný aj uhradil. Takéto vyúčtovanie predstavovalo odmenu vyčíslenú žalobcom ako advokátom v sume 1.359,48 €, kde boli zohľadnené predchádzajúce zálohy 400,- €, zľava 300,- €, a preto celková suma v súvislosti s poskytovaním služby právnej pomoci predstavovala 659,48 €, ktorú žalovaný riadne aj 26.07.2017 uhradil.

V súdnom konaní však žalobca uplatňuje nárok za odmenu právnej pomoci za obdobie od 27.07.2017 do okamihu vypovedania plnej moci, t. j. 02.01.20218 a to v celkovej výške 666,34 €, v ktorej sume však zohľadnil zálohy v rozsahu 177,12 €, ktoré v minulosti poskytol žalovaný žalobcovi, a preto sa domáha len zaplata sumy 489,22 € ako i úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vystavenej faktúry.

10. Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 52 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 724 OZ, príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.

Podľa § 725 OZ, príkazník je povinný konať pri plnení príkazu podľa svojich schopností a znalostí. Od príkazcových pokynov sa príkazník môže odchýliť len vtedy, ak je to nevyhnutné v záujme príkazcu a ak nemôže včas dostať jeho súhlas; inak zodpovedá za škodu.

Podľa § 730 ods. 1, ods. 2 OZ, príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka.

Podľa § 18 ods. 4, ods. 5 Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení Zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne. Odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

Podľa § 24 ods. 1, ods. 2, ods. 3 vyššie citovaného Zák. č. 586/2003 Z. z., advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za neprimeraný preddavok. Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Podľa § 1 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokáta za poskytnutie právnych služieb, vyhláška upravuje spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta, za právne služby poskytované klientom na základe dohody, alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom; ak nedôjde k dohode na určenie odmeny sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až § 14).

Podľa § 2 ods. 1 vyššie citovanej vyhlášky, pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnej služby môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 vyššie citovanej vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktorý advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Základná sadzba tarifnej odmeny sa môže znížiť alebo zvýšiť v prípadoch uvedených v tejto vyhláške.

Podľa § 11 ods. 1 vyššie citovanej vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby 1/13 výpočtového základu, ak: a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Podľa § 13a, ods. 1 vyššie citovanej vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) Prevzatie a príprava zastúpenia, vrátane porady s klientom
- b) Ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu
- c) Písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej
- d) Predžalobná výzva
- e) Účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a konaní o zmieri a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon, alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny
- f) Vypracovanie právneho rozboru veci
- g) Rokovanie s protistranou a to za každú skončenú hodinu
- h) Návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolania alebo proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania
- i) Vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 vyššie citovanej vyhlášky, advokát má popri nároku na odmenu, aj nárok za:

- a) Na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy
- b) Na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 vyššie citovanej vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné a miestne prepravné sumu vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom nedohodol.

Podľa § 17 ods. 1 vyššie citovanej vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške 1/60-tiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

11. Z dokazovania súd uzavrel a považoval za nesporné, že žalobca so žalovaným uzatvoril zmluvu o poskytovaní právnych služieb na základe objednávky zo dňa 22.04.2015 (čl. 5 spisu), a následne došlo i k udeleniu plnomocenstva žalovaného pre žalobcu na zastupovanie a vykonávanie všetkých úkonov v súdnom spore vedenom pred OS Žiar nad Hronom pod sp. zn. 9C/50/2010.

Súd konštatuje, že takúto zmluvu uzatváral žalobca v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a z uvedených dôvodov súd takto uzatvorenú zmluvu považoval za zmluvu spotrebiteľského charakteru. Právny vzťah, ktorý bol založený a vznikol medzi zmluvnými stranami je teda spotrebiteľského charakteru a zmluva o právnej pomoci je charakteru príkaznej zmluvy.

Podľa názoru súdu po oboznámení sa so zmluvou „Objednávka zo dňa 22.04.2015“ podpísaná žalobcom ako i žalovaným, súd konštatuje, že takto uzatvorená zmluva bola uzatvorená v písomnej forme, i keď zákon nevyžaduje a nepredpisuje pre uzavretie príkaznej zmluvy písomnú formu. Zmluva bola uzatvorená platným spôsobom, a predmetom zmluvy bolo poskytovanie právnych služieb, pričom

ani strana žalovaná takéto tvrdenia v rámci súdneho konania nespochybňovala. Sporným v konaní nebola ani skutočnosť, že žalovaný vypovedal takto uzatvorenú zmluvu ku dňu 02.01.2018.

Žalobca žalobou uplatňoval nárok na dojednanú tarifnú odmenu v zmysle článku 2 samotnej zmluvy „Objednávky“ v rozsahu odmeny, ktorá korešpondovala i s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. Žalobca uplatňoval nárok na odmenu v súvislosti s poskytnutou právnou pomocou za obdobie odo dňa 27.07.2017 do dňa 15.12.2017. Zo zmluvných dojednaní medzi žalobcom a žalovaným je zrejmé, že odmena za poskytnuté právne služby bola dohodnutá vo výške tarifnej odmeny v zmysle vykonávacieho predpisu, a to Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.

Žalobca preukázal a žalovaný v konaní ani len nespochybňoval, že poskytol z titulu právnej pomoci službu advokáta a realizoval úkony právnej pomoci pre žalovaného dňa 01.08.2017 - porada s klientom v trvaní 1 hodiny, následne porada s klientom dňa 02.10.2017, písomné vyjadrenie zo dňa 06.10.2017, účasť na súdnom pojednávaní dňa 17.10.2017 a účasť na obhliadke na mieste samom dňa 08.11.2017, za ktoré úkony právnej pomoci s odkazom na vykonávaciu vyhlášku, ako i samotné zmluvné dojednanie medzi stranami sporu, prináležala žalobcovi odmena vo výške 1/13-tiny výpočtového základu zo sumy (884,- €) pre rok 2017 t. j. 1/13-tina výpočtového základu 68,- €, 1/100-tina výpočtového základu 8,84 € plus DPH. Žalobcom uplatňovaný nárok na vyplatenie odmeny za poskytnutú právnú pomoc v zmluvne dojednanej výške a súčasne v rozsahu tarifnej odmeny, bol uplatňovaný dôvodne.

Žalobca uplatnil tiež nárok na náhradu hotových výdavkov v súvislosti s vykonaním cesty na súdne pojednávanie a obhliadku na mieste samom zo dňa 27.07.2017, 17.10.2017 a dňa 08.11.2017 na ceste Prievidza - Žiar nad Hronom a späť, vždy pri počte 84 km každá cesta, priemernej spotrebe 7,22 l/km, vykonanú motorovým vozidlom X. Q., U.. Č. J. XXX G., pri cene PHM dňa 27.07.2017 1,302 €/l, 17.10.2017 v cene 1,1281 €/l a dňa 08.11.2017 v cene 1,293 €/l. Dôvodne v zmysle zmluvného dojednanja, ako i v zmysle zákonnej úpravy Vyhlášky MS SR č. 655/2004 uplatnil žalobca i nárok na náhradu za stratu času za vyššie vykonané cesty v zmysle § 15 ods. b) vyššie citovanej vyhlášky v rozsahu 4 polhodiny za každú vykonanú cestu v sadzbe á 14,73 € ako 1/60 výpočtového základu (§ 17 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z.). Z celkovej sumy z titulu odmeny za poskytnuté právne služby za jednotlivé úkony právnej pomoci, vynaložené hotové výdavky na zvukové záznamy v rozsahu 3,90 €, hotové výdavky v súvislosti s cestovným a stratou času vyúčtované spolu na sumu 666,34 € zohľadnil žalobca zálohy na vyplatené trovy právneho zastúpenia žalovaným za predchádzajúce obdobie, t. j. pred obdobím 27.07.2017, kedy poskytoval právnú pomoc z identickej zmluvy zo dňa 22.04.2017 pre žalobcu, a to v sume 177,12 €, a preto uplatňoval dôvodne len nárok na zaplatenie sumy 489,22 €.

Žalovaný v konaní nespochybňoval, že žalobca poskytol právnú pomoc v rozsahu špecifikovaných úkonov právnej pomoci za obdobie od 27.07.2017 do 15.12.2017, a tiež nespochybňoval tvrdenia žalobcu a nepredkladal žiadne dôkazy za účelom spochybnenia uplatňovaného nároku na zaplatenie náhrady hotových výdavkov za úhradu poplatkov za vyhotovenie zvukových záznamov, hotových výdavkov v súvislosti s vykonanými cestami na súdne pojednávania a obhliadku na mieste samom, a tiež premeškaný čas. Žalovaný len v konaní tvrdil, bez predloženia akéhokoľvek dôkazu, že za uvedené služby právnej pomoci vyplatil žalobcovi dojednanú odmenu. Žalovaný ani len neuviedol v akom rozsahu takúto odmenu z titulu poskytovanej odplaty za právne služby pred obdobím 27.07.2017 žalobcovi poskytol. Naopak sám žalobca uviedol, že zohľadnil zálohy vo výške 400,- € a 300,- € v súvislosti s vyúčtovaním služieb právnej pomoci, ktorá bola realizovaná za predchádzajúce obdobie, ku dňu 11.07.2017, čo premietol i do konečného vyúčtovania pokiaľ si nenáročoval za služby právnej pomoci za obdobie od 27.07.2017 do 15.12.2017 sumu 666,34 €, ale zohľadnil nezúčtovanú zálohu v sume 177,12 €, ktorá predstavovala zostatok záloh s vyúčtovaním za iné obdobie, a to obdobie od 09.03.2017 do 11.07.2017. Žalovaný takéto skutkové tvrdenia ani len neoznačil a nenavrhol žiadne dôkazy. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno o svojich tvrdeniach o tom, že úhradu za poskytnuté služby právnej pomoci za obdobie od 27.07.2017 do 15.12.2017 pre žalovaného realizoval. Súd takúto obranu žalovaného považoval a vyhodnotil len ako účelovú a pokiaľ poskytol žalovaný pre žalobcu finančné plnenie jednalo sa o platby za služby právnej pomoci pred obdobím 27.7.2017, čo žalobca v tomto konaní vysvetlil a zdôvodnil.

Žalobca uplatňoval tiež nárok na zaplatenie príslušenstva, a to zákonného úroku z omeškania zo sumy 489,22 € odo dňa 14.04.2020 do zaplatenia, t. j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti vystavenej faktúry ak daňového dokladu č. XXXXXXXX zo dňa 30.03.2020, ktorá bola riadnym spôsobom pre žalovaného doručená dňa 30.03.2020. Danú skutočnosť žalobca preukazoval vzájomnou emailovou komunikáciou medzi žalobcom a žalovaným, keďže štandardným spôsobom emailovou komunikáciou

z dôvodu pobytu žalovaného mimo územia SR boli poskytované i služby právnej pomoci. Z emailovej komunikácie je zrejmé, že žalovanému bola vyúčtovanie ako i faktúra takýmto spôsobom doručená, avšak tento sponchybňoval dôvodnosť uplatňovaného nároku v rozsahu odmeny žalobcu.

12. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s Nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. je evidentné, že žalovaný si nespĺnil svoju povinnosť riadnej úhrady odplaty za poskytnuté služby právnej pomoci a s peňažným plnením odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry, t. j. dňom 14.04.2020 sa dostal do omeškania, preto súd týmto dňom priznal žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške v zmysle § 3 ods. 1 vyššie citovaného Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka s tým, že výška úroku z omeškania, ku dňu omeškania predstavovala o 5 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (0,00 %).

13. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Žalobca bol v konaní úspešný, a preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).